

תקונא שבעין - קלח ע"א

ג' שנים-ש"ג: תקצג
ד' ניסן:

ובכל גשפטינו דאתניון הلت ומגון ולא מתקנין, אתקריאו פושען וישראל ערב רב, אבל צדיקיא רבעל ומגון דירتون מתקנין, יותון עד ארבעה, אפילו עד שתין דור, ורא איהו (קהלת א' ז') דור הולך ודור בא, ורא ונשmeta ראייה משה רבינו, בלא משתין רבוא, ושכינה עלה ראייה נשמה חיים בר שרייא במשה, אתחשב להי באלו אתה בשתין רבוא, ובגניה אתר מאה אשר ילה שים רבוא בכרים אחר.

וainon מרעין דבני נשא, דאתמר בהון (דברים כח ט) רפאות תהיו לשורה, כד אינון ברישא רצדיקיא, אבל כד אינון ברישא דרישיא, בססת ישראל לנבייו (שיר א' ז') אל תראוני שאני שחרורת, ראלין שרין לון לפתאה לבני נשא, כמה רהו מפתיא לשראל בענלא בשית שעתיין, הרא הוא דכתב (שמות לב א) וירא העם כי ביש משה, הא אוקמווה בשית שעתיין עבדו ית עגלא, בין שיש לשבע, אפרישו בין עמודא דאמצעיתא לשבע, בגופא ושכינה, ובגין דא מנוי קודישא בריך הוא לאפרישא לוין משבע, הרא הוא דרכחיב (שם יב ט) אך ביום הראשון, אך חילק בין שית לשבע, בגין דא אמרה בססת ישראל (שיר א) ששפנני השמש, שיש ופנני השמש, ראסתלק מנוי ו' ראייה השמש, רגהור בשית פיבין דאנון (דברים ו' ז') שמע ישראלי יה' אלהי יה' אחר, וזה אתר. (עד כאן ההג'ה מספרים אחרים).

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמואל, זה ספר צדיק ר' צדייק שמיון: זה ספר צדייק חי העולים שהו מוציא תולדות, זה ספר וראי, ולא אחר, והם תולדות אדם, אותו שציאר בו כתפראת אדם לשבת בית. מי הבית שלו? זו השכינה, ורואה הנאמן אהה הוא כדמותו, ולכך גם להסתפל בדריוקני בני אדם, באירועים של אוטו שנאמר בו בדמות אלהי"ם בראשו אוטו, שביל הazziים של בני אדם רשותם בכסא, ומשום שביל בפסא ומרכבה שאפה זוקוק, אהה יש לך עם להסתפל, בגלך ואפה תחזקה מכל העם וגומר.

ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת, ש שלש חיות של המרכיבה, ת הוא נר יה' נשמת אדם, שנאמר בה ודמות פניהם פני אדם, וזהו ויולד בדמותו בצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה כי יולד בדמותו בצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה יומין הדקה כי היה תשע

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמואל, זה ספר צדיק חי עצמן, דאייהו אפיק תולדין, זה ספר וראי ולא אחר, בגין תולדות אדם, והוא דאתמר ביה (ישעה מד' כתפראת אדם לשבת בית, מאן בית דיליה, דא שכינטא, וריעיא מהימנא אנטה הוא כדריוקניה, ולכך חילא לאסתפלא בדריוקני דבנין נשא, באירועין דההוא דאתמר ביה (בראשית ה' א) בדמות אלהי"ם בראשו, בכל ציוריין דבנין נשא אינון רשיימין בכרסיא, ובגין דכל ברסיא ומרבבתא דאנת זיקרא, אנטה אית לך חילא לאסתפלא, בגין לך ואפה תחזקה מכל העם וגומר.

ויהי (דף קלח ע"ב) אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת (בראשית ה' ג), ש תלת חיון דמרבתא, ת אייה (משליכ' כח) גבר יה' נשמת אדם, דאתמר בה (יחסקאל א' ודמות פניהם ימי אדם, ורק איה ויולד בדמותו בצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה וימות, מאן ולא כל ימיין הדקה כי היה תשע